

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 și sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 21 ianuarie 2013, de către avocatul Lozovscaia Tatiana, în numele inculpatei

Cojocar Larisa Vasili, născută la 14 mai 1975, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str. Roșiori 62.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 06.02.2012-21.01.2013

2. în instanța de apel: 19.03.2013-10.06.2013

3. în instanța de recurs: 16.10.2013-18.12.2013

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 21 ianuarie 2013, Cojocar L.V. a fost condamnată în baza art. 362/1 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe termen de 4 ani.

În baza art. 85 Cod penal, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 5 ani închisoare, în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe termen de 4 ani.

S-a aplicat față de Cojocar L.V. măsura preventivă, liberarea provizorie sub control judiciar, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

S-a încasat în beneficiul părții vătămate Cicati Valentina prejudiciul material în sumă de 10.000 dolari SUA. Acțiunea civilă lui Cicati Igor privind încasarea prejudiciului material au fost lăsate spre examinare în procedura civilă.

2. Potrivit sentinței, Cojocar L.V. în perioada mai - august 2011, aflîndu-se în Chișinău și acționînd împreună și de comun acord cu o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală de origine ucrainean pe nume „Igor” și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, urmărind scopul obținerii directe a unui profit financiar în mărime de 14.000 dolari SUA, a organizat intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Canadei, tranzitarea ilegală a teritoriului Federației Ruse și Republicii Coreea, a cetățeanului RM Cicati Igor, care nu este nici cetățean și nici rezident al acestor state.

Pe parcursul lunii mai 2011, Cojocar L.V. s-a întîlnit cu Cicati I. în mun. Chișinău, unde i-a explicat acestuia că preventiv este necesară intrarea pe teritoriul Ucrainei, iar ulterior de pe teritoriul Ucrainei prin tranzitarea teritoriului Federației Ruse și Republicii Coreea îi va fi organizată intrarea și

șederea pe teritoriul Canadei. Tot atunci, Cojocar L.V. a convenit cu Cicati I. să primească de la el pentru organizarea plecării acestuia în Canada suma de 14.000 dolari SUA.

Ulterior, la mijlocul lunii iunie 2011, Cojocar L.V. a solicitat și a primit de la Cicati Valentina, soția lui Cicati I., pentru organizarea migrației ilegale a ultimului în Canada, un avans în mărime de 2500 dolari SUA.

La sfârșitul lunii iunie 2011, Cojocar L.V. i-a dat indicații lui Cicati I. de a se deplasa în or. Kiev, Ucraina și de a avea cu sine 4500 dolari SUA, ca al doilea avans necesar în scopul organizării migrației ilegale în Canada.

Astfel, la 30 iunie 2011, Cicati I. acționând conform instrucțiunilor primite de la Cojocar L.V., s-a deplasat în or. Kiev, Ucraina, unde ajungând a fost întâlnit de ea. Tot atunci, ea a solicitat și a primit de la Cicati I. al doilea avans în mărime de 4500 dolari SUA.

În aceeași zi, Cojocar L.V. l-a cazat temporar pe Cicati I. pentru o perioadă de aproximativ o lună, într-un apartament din or. Kiev, Ucraina.

În continuare, în perioada iulie - august 2011, persoanele necunoscute, care acționau împreună și de comun acord cu Cojocar L.V. și persoana nestabilă de către organul de urmărire penală pe nume „Igor”, au confecționat în circumstanțe nestabilite pentru Cicati I. un pașaport fals al cetățeanului Statului Israel, cu numărul 10629926, pe numele lui Dubinsky Igor, în care era aplicată fotografia lui Cicati I. Apoi, la începutul lunii august 2011, persoana necunoscută pe nume „Igor” i-a transmis lui Cicati I. acest pașaport fals, biletul avia cu destinația Kiev - Sankt-Petersburg și l-a instruit referitor la modalitatea de folosire a documentelor și anume, că acesta urmează să iasă de pe teritoriul Ucrainei în baza pașaportului cetățeanului RM pe numele său, iar pe teritoriul Federației Ruse urmează să intre în baza pașaportului cetățeanului Statului Israel, pe numele lui Dubinsky I. și în continuare să se deplaseze spre or. Vladivostok, Federația Rusă, Republica Coreea, Canada, unde să se legitimeze cu pașaportul fals al cetățeanului Statului Israel.

Așa dar, la 06 august 2011, Cicati I. conform indicațiilor anterior primite s-a deplasat cu avionul din aeroportul Kiev, Ucraina, spre or. Sankt-Petersburg, Federația Rusă. În aceeași zi, ajungând la punctul de trecere a frontierei de stat Pulkovo-aeroport, în sensul de intrare, Cicati I., în cadrul controlului de acte a prezentat pașaportul fals al cetățeanului Statului Israel, pe numele lui Dubinsky I., intrând pe teritoriul Federației Ruse.

La 09 august 2011, Cicati I. s-a deplasat cu avionul din aeroportul din or. Sankt-Petersburg, spre or. Vladivostok, Federația Rusă, unde în cadrul controlului de acte, la fel a prezentat pașaportul fals al cetățeanului Statului Israel, pe numele lui Dubinsky I.

La 11 august 2011, Cicati I. s-a deplasat cu avionul din Aeroportul din or. Vladivostok, Federația Rusă spre or. Vancouver, Canada, tranzitând or. Seul, Republica Coreea, unde în cadrul controalelor de acte, în sensul de ieșire și

intrare, Cicati I. a prezentat pașaportul fals al cetățeanului Israelului cu numărul 10629926 pe numele lui Dubinsky I.

Tot la 11 august 2011, Cojocar L.V a contactat-o telefonic pe Cicati V., unde în cadrul discuției a solicitat de la ultima pentru organizarea migrației ilegale a lui Cicati I. suma de 3000 dolari SUA. Ca rezultat în aceeași zi, Cicati V. a transmis lui Cojocar L.V., prin sistemul bancar de transfer bănesc suma de 3000 dolari SUA.

La 12 august 2011, Cicati I. ajungând în or. Vancouver, Canada, în cadrul controlului de acte la intrarea pe teritoriul Canadei a prezentat pașaportul fals al cetățeanului Statului Israel, pe numele lui Dubinsky I., unde a fost reținut de către reprezentanții organelor de drept pe motivul deținerii actelor de identitate false.

În aceeași zi Cicati I., a fost deportat de către autoritățile Canadei în Federația Rusă, cu ruta Vancouver, Canada – Seul, Republica Coreea – Vladivostok, Federația Rusă.

Astfel, prin acțiunile sale, Cojocar L.V. a comis infracțiunea prevăzută de art. 362/1 alin. (3), lit. b) Cod Penal, adică, *organizarea, în scopul obținerii, direct sau indirect, a unui folos financiar sau material, a intrării, șederii, tranzitării ilegale a teritoriului statului sau a ieșirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestui stat, soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.*

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatei, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatei să-i fie stabilită pedeapsa prevăzută de sancțiunea art. 362/1 alin. (3) Cod Penal, sub formă de amendă, invocând faptul achitării amenzii, ca urmare și lipsa antecedentelor penale nestinse.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

Instanța de apel a considerat că urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) CPP.

În atare situație, instanța de apel menționează că este corectă concluzia primei instanțe privind starea de fapt constatată și privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune în baza art. 362/1 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa aplicată inculpatei, s-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75, 85 Cod penal, astfel, fiind aplicate pedepse în limitele prevăzute de lege.

Instanța de apel a apreciat ca fiind legal soluționată acțiunea civilă, astfel, menținându-se și dispozițiile sentinței privind încasarea de la inculpată în beneficiul părții vătămate Cicati V. prejudiciul material în sumă de 10.000 dolari SUA, precum și admiterea în principiu a acțiunii civile a lui Cicati I. privind încasarea prejudiciului material, urmând să fie examinată de instanța civilă.

5. La 24 iunie 2013, avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatei, declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate pe caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită pedeapsa prevăzută de sancțiunea art. 362/1 alin. (3) Cod Penal, sub formă de amendă, invocând faptul achitării amenzii, ca urmare și lipsa antecedentelor penale nestinse.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Apărătorul consideră hotărârile adoptate pe caz neîntemeiate numai în partea stabilirii pedepsei, astfel, în privința calificării acțiunilor inculpatei Cojocar L.V. în baza art. 362/1 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

Analizând conținutul recursului declarat, Colegiul constată că apărătorul a invocat individualizarea eronată a pedepsei de către instanța de judecată. Însă, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a respins apelul apărătorului, concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatei, instanța de fond motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, că inculpata anterior este condamnată cu amendă pentru infracțiune similară, persoana inculpatei, categoria infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatei și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea închisorii.

Invocând doctrina juridică, Colegiul specifică că individualizarea (personalizarea) pedepselor este operațiunea prin care pedepsele sunt adaptate la nevoile apărării sociale. Infracțiunile, chiar dacă sunt de același gen, se pot înfățișa în cele mai diverse moduri relevând grade diferite de pericol social. De asemenea, infractorii prezintă o pericolozitate socială diferită. În cazul în care este neconcordanță și disproporție între gravitatea unei infracțiuni și pedeapsa prevăzută de lege sau între pericolozitatea infractorului și pedeapsa aplicată

acestui, scopul pedepsei nu se mai realizează, putându-se ajunge la rezultate contrarii acestuia. În vederea realizării funcțiilor sale, pedeapsa trebuie să fie adaptată la nevoile de îndreptare ale infractorului, cu luarea în considerare a gravității infracțiunii săvârșite.

Individualizarea pedepsei este o condiție pentru realizarea scopului pedepsei. Astfel, dacă se aplică unui infractor o pedeapsă prea severă față de nevoile sale de îndreptare, acesta va reacționa în sens negativ, iar dacă se aplică o pedeapsă prea blândă unui infractor periculos, el va fi implicit încurajat să comită și alte fapte în viitor. Personalizarea pedepselor nu se află în opoziție cu promptitudinea aplicării acestora, ci, dimpotrivă, cele două idei se completează reciproc, în sensul că aplicarea promptă a unor pedepse corect individualizate constituie premisa că scopul acestora va fi atins.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatei, în opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a constatat că inculpata este anterior condamnată: prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 08.04.2011, în baza art.art. 30 alin. (1) și 362/1 alin. (2) lit. c) Cod penal, la amendă în mărime de 600 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului sau alte activități conexe pe termenul de 2 ani (f.d. 33-34, v.2).

Conform încheierii executorului judecătoresc din 26.10.2012 s-a dispus încetarea dosarului de executare nr. 009s-237r/10 intentat în temeiul titlului executoriu nr.1-347-11, emis de Judecătoria Centru, mun. Chișinău la 08.04.2011, privind încasarea de la Cojocar L.V., amendă, în beneficiul statului, în sumă de 12.000 lei (f. d. 35, v.2).

Astfel, Colegiul consideră, justă constatarea instanțelor de judecată că, la momentul săvârșirii infracțiunii (perioada lunilor mai-august 2011), inculpata nu a executat pedeapsa principală stabilită prin sentința Judecătorei Centru din 08.04.2011 - amenda 12.000 lei.

Colegiul menționează că corect instanța de apel a evidențiat faptul, că la momentul săvârșirii infracțiunii nu era executată nici pedeapsa complementară stabilită prin aceeași sentință a Judecătorei Centru din 08.04.2011.

Invocînd doctrina juridică, Colegiul menționează că la soluționarea corectă a problemei privind stabilirea pedepsei în cazul recidivei de infracțiuni (art.82 CP), instanțele de judecată cercetează circumstanțele care confirmă existența recidivei de infracțiuni, luînd în considerare antecedentele penale care nu au fost stinse sau anulate pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

Recidivă este comiterea cu intenție a unei sau mai multe infracțiuni de către o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Până la soluționarea problemei privind aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracțiuni, judecătorul trebuie să cerceteze minuțios circumstanțele care confirmă sau infirmă existența recidivei de infracțiuni. În acest context, urmează a fi apreciate corespunzător prevederile art. 34 Cod penal, în raport cu prevederile art.

111,112 Cod penal, reieșind din antecedentele penale care nu au fost stinse sau anulate pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

La aplicarea pedepsei în cazul recidivei se i-au în considerare: numărul de infracțiuni săvârșite anterior; caracterul, gravitatea și consecințele infracțiunilor; circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa pentru infracțiunile anterioare nu și-a atins scopul; caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi.

În opinia instanței de recurs, instanțele de fond și de apel corect au stabilit că în speță nu există temeiul prevăzut la art. 111 alin. (1) lit. e) Cod penal, adică inculpata se consideră ca având antecedente penale nestinse.

Colegiul consideră că instanța de apel în acest context, corect a menționat că inculpata a comis o infracțiune în stare de recidivă, întrucât la momentul săvârșirii infracțiunii, antecedentul penal pe sentința anterioară nu este stins, nefiind executată pedeapsa.

În atare situație, pedeapsa aplicată inculpatei este legală, întemeiată, corectă și echitabilă, iar temei pentru aplicarea amenzii nu există.

Colegiul constată că, pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de fond și de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, și se apreciază că este dozată corespunzător atât cuantumul, cât și modalitatea de executare a pedepselor aplicate.

Sub acest aspect, instanța de recurs apreciază că, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatei, pedeapsa stabilită **de către instanța de fond și de apel** este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea ei, la formarea unei atitudini corespunzătoare a acesteia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

În recursul ordinar declarat de apărător, hotărârile judecătorești adoptate pe caz sunt criticate, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 12) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Însă reieșind din argumentele descrise în textul cererii de recurs Colegiul constată, că recurenta nu contestă hotărârile adoptate judecătorești în baza temeiului de casare privind încadrarea juridică greșită, fapt ce impune concluzia că invocarea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, este formală și nu reflectă motivele descrise în cererea de recurs.

Prin urmare, Colegiul consemnează că la judecarea recursului nu au fost constatate motive ce ar da temei de a rejudeca cauza în ordine de recurs, din care considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În asemenea condiții, conform prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013 și sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 21 ianuarie 2013, de către avocatul Lozovscaia Tatiana, în numele inculpatei *Cojocar Larisa Vasili*, în cauza penală în privința acesteia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 decembrie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător: Nicolae Gordilă